

تفسیر انجیل متی
برای مشاوران مسیحی

The Christian Counselors Commentary
The Gospel of
Matthew
Jay E. Adams

نویسنده: جی آدامز
مترجم: شاهرخ صفوی
ویرایش: فرح صفوی

بیش نویسن مترجم

جی آدامز بنیان گذار مکتب مشاوره مسیحی بود، و ما شاگردان او، دنباله آنچه آغاز کرده را ادامه می دهیم. کتابی که در دست دارید، آنچه مربوط به کمک به متقاضی می باشد را از طریق تفسیر اناجیل (متی) برایمان فراهم ساخته است. امیدوارم کتابی که در دست دارید باعث برکت شما بشود و پادشاهی خدا همانگونه که وعده داده (ارمیا ۴۹) در دل همه فارسی زبانان جهان جای بگیرد. آمین

شاهرخ صفوی

فصل اول

متی ۱

- ۱: کتاب تاریخچه عیسی مسیح،
پسر داوود، پسر ابراهیم:
- ۲: ابراهیم، اسحاق را آورد،
اسحاق، یعقوب را،
و یعقوب، یهودا و برادرش را.
- ۳: یهودا، فرص و زراح را از تمار آورد،
و فرص، حصرون را آورد،
و حصرون، رام را.
- ۴: رام، عمیناداب را آورد،
عمیناداب نحشون را،
و نحشون، سلمون را.
- ۵: سلمون، بوغز را از راحاب آورد،
و بوغز، عوبید را از روت.
عوبید، یسا را آورد،
- ۶: و یسا، داوود پادشاه را
داوود، سلیمان را از زن اوریا آورد.
- ۷: سلیمان، رُبعام را آورد،
رُبعام، آبیّا را،
و آبیّا، آسا را.

عنوان این انجیل، مانند اناجیل دیگر، جزء کتابی که متی نوشت نبود. این کتاب در حقیقت شامل گفتار و اعمال خداوندان عیسی مسیح است در دوران سه سال نیم خدمتش (۱). ولی در ابتدا شامل قسمتی از دودمانش نیز می باشد. متی سعی می کرد آنچه منظورش را می رساند را شامل بگرداند. خصوصیات "قابل توجهی" مربوط به کودکی مسیح نیست، اما شجره نامه با تفصیلی (که به سه گروه قسمت بندی شده اند) وجود دارد، که خواننده را به داوود و ابراهیم باز می گرداند، و به این شکل میراث غنی و شاهانه او را نشان می دهد.

جالب است که اشخاصی چون راحاب فاحشه، روت که از قبیله موآب، از قلم نی افتاده اند. جای برای توبه از گناه و ایمان آوری به خدا یغیناً در اینجا منظور شده است (۲). شاید مفید باشد به متقاضیانی که بخاطر گناهشان، آینده خوبی برای خود نمی بینند، از آن الحام بیرند.

متی ۱

- ۸: آسا، یهوشافاط را آورد
یهوشافاط، یورام را،
و یورام، غُزیا را
- ۹: غُزیا، یوتام را آورد،
یوتام، آحاز را،
و آحاز جزقییا را.
- ۱۰: جزقییا، مَنسی را آورد،
مَنسی، آمون را،
و آمون، یوشیا را.
- ۱۱: یوشیا، یگنیا و برادرش را آورد.
در این زمان یهودیان به بابل تبعید شدند.
- ۱۲: پس از تبعید یهودیان به بابل:
یگنیا، شِلْتییل را آورد،
و شِلْتییل، زروبابل را.
- ۱۳: زروبابل، آبیهو را آورد،
آبیهو، الیاقیم را،
و الیاقیم، عازور را.
- ۱۴: عازور، صادوق را آورد،
صادوق، آخیم را،
و آخیم، الیود را.
- ۱۵: الیود، العازار را آورد
العازار، مَتَّان را،
و مَتَّان، یعقوب را.
- ۱۶: یعقوب، یوسف همسر مریم را آورد که
عیسی ملقب به مسیح از او زاده شد.
- ۱۷: بدین قرار، از ابراهیم تا داوود بر روی هم چهارده نسل
و از داوود تا زمان تبعید یهودیان به بابل چهارده نسل،
و از زمان تبعید تا مسیح چهارده نسل بودند.

طبق آیه ۱۶، یوسف که دودمانش نیز در این شجره نامه بازگو شده، تنها از نظر قانونی، پدر عیسی بشمار آمده. نظر به آنکه به او لقب "همسر مریم" داده شده، بجای پدر عیسی جالب توجه است. بدین سان می بینیم که عیسی از همان ابتدا، بی نظیر برداشت شده است. و همچنین می بینیم که متی می گوید، عیسی ("ملقب به مسیح") خوانده شد. مسیح نامی است که از نام یهودی یشوا برداشت شده، و هر دو معنی مسح شده را دارند. پیامبران، کشیشان، و پادشاهان همه مسح می شدند به نشانه

این که در چنین نقشی شروع به کار خواهند کرد. مسیح، که یهودیان انتظارش را می کشیدند، مسح شده موعود (ناجی موعود) نشان داده شده است. این عبارت را در عهد قدیم در مزمو ۲:۲ می توان دید.

مسئله اینجا بود که یهودیان انتظار کسی را داشتند که رومیان را از سرزمینشان بیرون کرده، و سرزمین یهود را برجسته تر از همه امت ها بنماید. اما، مسیح بخاطر مقصود دیگری آمده بود. این یکی از موضوعاتی است که متی سعی خواهد کرد مد نظر نگاه بدارد. و به این منظور برای یهودیان از همان ابتدا، می گوید که عیسی مسیح خوانده شد. به این شکل نشان می دهد که در این کتاب، حقیقت مربوط به مسیح موعود را فاش خواهد کرد. راجع به آنچه در مورد مسیح موعود شنیده بودند صحبت خواهد کرد. ادعای عیسی مبنی بر مسیح موعود بودنش را مورد بحث قرار خواهد داد - آیا حقیقتاً مسیح هست یا نیست؟

معمولاً بهتر است که مقصود خود را از همان ابتدا اظهار کرده و به نمایش بگذارید. مشاوران می توانند از آن بی آموزند. راهی است که نویسندگان کلام خدا، مطالب خود را بیان می کردند. مشاوران از این خصوصیات باید برخوردار باشند، تا زمینه را برای روح القدس فراهم سازند. هیچ گونه طرفداری نباید در میان بوده باشد. قضاوت حقیقت را خود متقاضی است که باید به زبان آورد. اطلاعاتی هست که مربوط به وضعیت متقاضی می باشد که مسئله را آشکار می سازد. کلام خدا در امثال ۱۸: ۱۳ می گوید، "پاسخ دادن پیش از شنیدن نادانی است و شرمسار".

اما یک مورد هست که هیچ وقت نباید فراموش گردد، زمینه کارشان مسیحی است، به آن معنی که فرزند خدا روزانه در شباهت منجی و خداوند خود عیسی مسیح واقع می گردد و آن را روح القدس با بکار بردن کلامش (کتاب مقدس) در زندگی، انجام می رساند. متقاضیان مانند متی، لازم است از همان ابتدا، بدانند موضوع چیست و به چه منظور مطرح می گردد(۳).

تولد عیسی

متی ۱

۱۸: تولد عیسی مسیح این چنین روی داد:
مریم، مادر عیسی، نامزد یوسف بود.
اما، پیش از آنکه به هم ببینند،
معلوم شد که مریم از روح القدس آبتن است.

۱۹: از آنجا که شوهرش یوسف مردی پارسا بود
و نمی خواست مریم را رسوا کند،
بر آن شد که بی سر و صدا از او جدا شود.

۲۰: اما چون این تصمیم را گرفت،
به ناگاه فرشته خداوند در خواب بر او ظاهر شد و گفت:
ای یوسف، پسر داوود، از گرفتن زن خویش مریم مترس،
زیرا آنچه در بطن وی قرار گرفته،
از روح القدس است.

۲۱: او پسری به دنیا خواهد آورد و تو او را عیسی خواهی نامید،
زیرا او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.

۲۲: این همه رخ داد تا آنچه خداوند به زبان نبی گفته بود،
به حقیقت پیوندد که:

۲۳: «باکره آبتن شده، پسری به دنیا خواهد آورد
و او را عمانوئیل خواهند نامید،»
که به معنی "خدا با ما" است.

۲۴: چون یوسف از خواب بیدار شد،
آنچه فرشته خداوند به او فرمان داده بود،
انجام داد و زن خود را گرفت.

۲۵: اما با او همبستر نشد تا او پسر خود را به دنیا آورد؛
و یوسف او را عیسی نامید.

در آیات ۱۸ تا ۲۵، شرح تولد عیسی مسیح را از نظر یوسف، می خوانیم (همانگونه که لوقا آن
واقع را از دیدگاه مریم منتشر ساخت). متی به این شکل به حرف های خارق العاده آیه ۱۶ می
پردازد. دلیل آن هم به این خاطر بود که حقیقتاً واقعه فوق العاده ای رخ داده بود.

مریم و یوسف باهم نامزد بودند، و بر طبق سنت آئین یهود، با همدیگر مانند زن و شوهر زندگی نمی کردند (آیه ۱۸). اما در دوران ۹ ماهه نامزدی، آشکار شد که مریم حامله است. معمولاً چنین وضعی منجر به طلاق یا سنگساری او می گردید. اما رویدادی خارق العاده رخ داده بود، به گونه ای که ادامه می دهد، طفل آفریده روح القدس بود.

متی ۱

۱۸: تولد عیسی مسیح این چنین روی داد:
مریم، مادر عیسی، نامزد یوسف بود.
اما، پیش از آنکه به هم ببینند،
معلوم شد که مریم از روح القدس آبستن است.

روح القدس را یهودیان می شناختند؛ نه تنها خدا را اینگونه در عهد قدیم می شناختند، بلکه در شریعتشان سخن از فرزند خدا نیز شده. چنین سخنی از جانب متی، برای یهودیان مشخص می کرد که منظور این است که مریم با نفوذ روح القدس حامله شد، نه با هیچ دخالتی از انسان. برای یهودیان مشخص می شد که صحبت از مسیح موعود (نجات دهنده نهائی) است، نه آنکه هنوز انتظارش را می کشند.

مشاوران نیز باید آموزش بدهند که در هر موردی از زندگی، آنچه مربوط به انسان می باشد، فراهم ساختن زمینه کار برای روح القدس است. روح القدس آنچه نوشته را می خواهد اجرا کند، و در نتیجه احتیاج به هم فکری و عملکرد ما دارد تا آنچه کاشته را به عمل آورد. البته تا معجزه خدا نیافریده، داستانی بیش نخواهد بود. آنچه مریم در خود نشان داد، قدرت آفرینش خدا را. صحبت اینست که هنوز برای ما فاش نگردیده چگونه اتفاق افتاد. اما ما این را می دانیم، کار خدا در جسم و روح و جان ما تاثیر خوبی داشته. ممکن است هنوز ندانیم خدا چگونه این تغییرات را در بدن ما انجام می دهد (جنبه عملی)، ولی می دانیم حکمت آن را نیز بموقع، خواهد داد (مانند شیر طفل نوزاد است که زمان خاص خود را دارد). انسان اکتشافات بسیار کرده، ولی هنوز مشخص نشده روح چیست و چگونه کار می کند. برای آن باید دعا کرد.

متی ۱

۱۹: از آنجا که شوهرش یوسف مردی پارسا بود
و نمی خواست مریم را رسوا کند،
بر آن شد که بی سر و صدا از او جدا شود.

حال، آنچه متی بیان کرده را توضیح می دهد. یوسف عاشق مریم بود، و با وجود آنکه عمیقاً دلش از آنچه پیش آمده بود (و یقیناً با انکارهای پی در پی مریم) جریحه دار شده بود، با این وجود تصمیم گرفت قبل از آنکه این شایعه بر پا بگردد، "بر آن شد که بی سر و صدا از او جدا شود". یوسف را اینجا مظلوم و عادل می بینیم، که با وجود جرات دل، نمی خواست خطری برای مریم ایجاد گردد.

آنچه در نظر یوسف بود و انجام رساند را متی «پارسائی» او نامید (که از روح القدس دریافت کرده بود). طلاق به طور کل گناه نیست، و این آیه نشانه خوبی از آن است. مشاوران می توانند از آن استفاده کنند. برداشت نا درست به آنکه طلاق عموماً گناه می باشد، از قرون وسطی تا عهد جدید انتشار یافته، ولی کلام خدا این را نمی گوید (۴). چون زوجی که می خواستند عقد نامزدی خود را فسخ نمایند لازم بود طلاق بگیرند، نشان می دهد که برداشت آن زمان نامزدی را مانند ازدواج می خواندند، و اتفاقاً آن را مرحله اول ازدواج می شمردند (۵).

متی ۱

۲۰: اما چون این تصمیم را گرفت،

به ناگاه فرشته خداوند در خواب بر او ظاهر شد و گفت:

ای یوسف، پسر داوود، از گرفتن زن خویش مریم مترس،

زیرا آنچه در بطن وی قرار گرفته،

از روح القدس است.

یوسف از آنچه راجع به مریم از روح القدس برداشت کرده بود، یقیناً به فکر فرو رفته و زوایای مختلف آن را مورد نظر قرار داده بود (که آن را به شکل و اندازه های مختلف در همه آدمیان می بینیم) (آیه ۲۰). بجای آنکه از شدت خشم منفجر شود، بگونه ای که بسیاری اینگونه برداشت و رفتاری را دارند و می کنند، بر اعصابش تسلط یافت، و همه چیز را در نظر گرفت. و در نتیجه فرشته ای را در خواب دید که موضوع را برایش فاش نمود. فرشته تایید کرد که مریم با کسی رابطه جنسی نداشته، «زیرا آنچه در بطن وی قرار گرفته، از روح القدس است». ترسی در کار نیست («مترس»)، و می تواند مریم را به زن خود بگیرد.

وقتی خدا راه را نشان می دهد، صرف نظر از آنکه چقدر راه مشکل بنظر می رسد، و صرف نظر از نتایجی که بار می آورد، (در اجتماع و غیره)، متقاضی باید اطاعت کند (مکت نکن، اگر نمی فهمی، خواهی فهمید). البته امروزه خدا فرشته ای را لازم نیست به متقاضی بفرستد چون همه چیز در کلام خدا فراهم شده. اگر کلام فرمان می دهد، ایماندار باید گوش کند. یوسف چنین کرد (آیه ۲۴). متی نه تنها خصوصیات آفرینش عیسی را عنوان می کند، بلکه آنچه فرشته به یوسف گفت، «تو او را عیسی خواهی نامید» (که معنی پاوه نجات می دهد را دارد). بطوری که فرشته می گوید، «زیرا او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید» (آیه ۲۱). لازم است مشاور، موضوع گناه و توبه و نجات را برای متقاضی باز سازد. این زمینه کاری است که ما باید فراهم سازیم، تا روح القدس کارش را انجام دهد. زمانی می توانیم شهادت بدهیم به آنکه چیست که بر ما می گذرد. اگر شناخت را نداشته باشیم (شناخت کلام خدا)، از کجا بدین چه از خداست و چه نیست.

سپس فرشته خدا به آنچه روح القدس در عهد قدیم فاش کرده بود، «بیا کرده آستن شده، پسری به دنیا خواهد آورد و او را عمانوئیل خواهند نامید»، و برای کسانی که با زبان عبری آشنا نبودند، متی اضافه می کند، «که به معنی 'خدا با ما' است». متی کلام فرشته را مبنی بر آنکه این آفرینش و طفلی غیر عادی بود ثبت کرد، همانگونه که یوحنا در آغاز انجیل خود، عیسی را خدا در انسان نام برده است. رحم مریم مستقیماً بوسیله خدا بارور شد، و دلیل نیز آن بود که قوم خود را از گناهانشان نجات دهد.

متی ۱

۲۴: چون یوسف از خواب بیدار شد،
آنچه فرشته خداوند به او فرمان داده بود، انجام داد
و زن خود را گرفت.

۲۵: اما با او همبستر نشد
تا او پسر خود را به دنیا آورد؛
و یوسف او را عیسی نامید.

اطاعت یوسف از دستورات متعدد فرشته را در آیات ۲۴ و ۲۵ می خوانیم. اجابت این مرد در چنین دوران مغشوش این را می آموزد - متقاضیانی که با مسائل مختلف روبرو می شوند و دلشان آسیب دیده و نمی دانند اشکال در کجاست، نباید اطاعت از خواست خدا را به دلیلی به تعویق بی اندازند. آنچه در کلام می خوانیم این است که او فوراً آنچه لازم بود را اجرا کرد. این گونه همکاری، مشاوره را آسان می کند. زمانی مشکل می گردد که متقاضی مکث می کند، معطل می شود، و مانع کار روح القدس می گردد.

فهرست زیر نویس های فصل اول

- (۱) انجیل متی تاکید بر سخنان و گفته های عیسی می کند تا آنچه کرده بود.
- (۲) دودمان (شجره نامه) برای یهودیان بسیار حائز اهمیت بود لازم نبود کامل باشد؛ معمولاً تنها شامل کسانی بود که برای نویسنده پر معنی بود. این زنان می شد در این جمع نادیده گرفته می شدند، ولی نشدند. شکی نیست که متی منظوری از نام بردن این زنان داشت.
- (۳) به آن معنی نیست که انسان توانائی دانستن همه چیز راجع به آن را دارد، اما تا حدودی راجع به آن باید صحبت شده باشد تا متقاضی بهنگام اتفاق، تعجب نکند. یکی از راه های انجام چنین کاری، امضاء توافق نامه مشاوره مسیحی است که شامل اهداف کلی آن و طریق انجام آنها می باشد.
- (۴) راجع به این موضوع، به کتاب من، "ازدواج، طلاق، و ازدواج دوباره" رجوع نمائید.
(این کتاب تا بهال ترجمه نشده)
- (۵) به این دلیل است که مریم زن یوسف خوانده شد (آیه ۲۰).

